

CÍL NENÍ KONEC

1. list Petrův 4,7-11

kázání ze soboty 5. 1. 2013 – br. Radomír Jonczy

Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotovi k modlitbám. Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů. Bud'te jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to. Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal. Tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou mu dává Bůh – tak, aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.

„Konec všech věcí je blízko.“, zdůrazňuje ve své epištole apoštol Petr. Docela by mne zajímalo, jak na vás taková zpráva působí. Před nedávnem, 21. prosince 2012 řada lidí na této planetě, ovlivněna magickým datem z mayského kalendáře, s děsem v očích očekávala konec světa. V Kansasu si boháči zakoupili prostor v přepychovém podzemním úkrytu. Jiní, ti méně movití, hromadně utíkali na místa, jichž se zkáza údajně dotknout neměla. Televizi zaplavily dokumenty o konci světa a internet nabízel nutně vybavení pro přežití. Některé společnosti dávaly k dobru školení o umění přežít v krizových podmínkách.

Pozadu nezůstávali ani někteří křesťané. S fanatickou jiskrou v oku začali pohotově vysvětlovat svému okolí, že s koncem světa počítá i Bible. Musím přiznat, že se mi řečnění o konci světa příliš nezamlouvá. Docela chápu lidi, které podobné vyhrožování staví na zadní.

I. Cíl je blízko!

Snad právě proto jsem Petrově slovu o tom, že se všemu přibližuje konec, dlouhou dobu nemohl přijít na chuť. O to více mne potěšilo, když jsem při studiu řeckého originálu zjistil, že řecké slovo „telos“, může být stejně dobře překládané jako „cíl“. Prostě: Cíl všech věcí je blízko. Takové vyjádření na mne působí mnohem pozitivněji.

Většina z nás si asi ještě dobře vzpomíná na kreslenou pohádku o zlobru Shrekovi, kterého kamarád oslík během dlouhé cesty, na kterou se spolu vypravili, dokázal pěkně vytáčet do nekonečna omílanou otázkou: „Kdy už tam budem? Kdy už tam budem?“ Smáli jsme se, protože jsme něco podobného už určitě někdy zažili na vlastní kůži.

Všichni víme, že dlouhé cestování zmáhá jak děti, tak i dospělé. Tejně tak jsme si už v životě stačili ověřit, jak nás na našich cestách vždy znovu dokáže povzbudit ukazatel hlásající, že se cíl naší cesty blíží. Vidina konce deprimuje, vidina cíle motivuje. Poutníkům doslova nasazuje křídla.

Křesťané si už kdysi dávno, v prvních stoletích své existence, začali říkat „lid cesty“. Pod vlivem evangelia vnímali dějiny lidstva lineárně. Na rozdíl od pohanů své doby

věřili, že se život netočí v bludném kruhu. Pochopili, že cílem jejich existence je setkání s Bohem, který jim dal život, který je miluje, který se těší na setkání s nimi a který pro ně připravuje své království klidu, míru a pokoje.

II. Jak k cíli dojít?

My, křesťané 21. století na odkaz svých předků navazujeme a jsme stále ještě na cestě. Co dělat pro to, abychom se úspěšně dostali k cíli? Všimněte si, že apoštol Petr ve své epistoletě neříká: „Studujte proroctví, abyste si podle nich dokázali spočítat, kdy už tam budeme.“ Nevaruje před šelmou z Vatikánu, která by nás mohla z pravé cesty svést. Nevybízí dokonce ani k pozornému sledování směrů vytyčených Tórou – zákonem. Tóra v doslovném překladu znamená ukazatel. Za důležité Petr považuje něco úplně jiného. Říká:

1. Žijte rozumně a střizlivě

Chcete-li dorazit k cíli všech věcí, nezapomínejte rozum do koše. Bez něj totiž na své cestě snadno sklouznete buď k extrému laciného fundamentalismu, který bude poselství Božího slova vysvětlovat povrchně a zjednodušeně, nebo k extrému intelektuálsky rozevlátého, bezbřehého liberalismu, kterému už nebude nic svaté.

2. Buďte pohotiví k modlitbám

Chcete-li dorazit k cíli všech věcí, nezapomínejte si poříditi navigaci zvanou modlitba. Správně vás totiž dokáže navigovat jen Bůh. Před dvěma tisíci léty se stal člověkem a cestu, po které dnes kráčíme, si sám osobně prošel. Jen ten, kdo se k němu na cestě života vytrvale modlí, má šanci dojít k cíli.

3. Mějte vytrvalou lásku jedni k druhým

Chcete-li dorazit k cíli všech věcí, musíte milovat své bližní. V modlitbě jde o spojení mezi Bohem a křesťanem, v lásce jde o spojení věřících navzájem. Cesta, po které jste se vydali, není snadná. Je úzká a plná trní. Bez laskavé pomoci bližních se po ní k cíli určitě nedostanete.

a) Láskou přikryvejte hříchy svých bližních

Chcete-li dorazit k cíli všech věcí, musíte si vzájemnou lásku projevat tím, že budete přikryvat hříchy jedni druhých. Všimněte si, že jedině, čím se my poutníci směřující k Božímu království můžeme před Bohem i lidmi vykázat, je množství našich hříchů. Nikdo není dokonalý a když někdo pocítuje potřebu dokonalost předstírat, má většinou nejvíce za ušima. Naším úkolem není vyhledávání vinných a nevinných stran, ale vzájemné odpuštění.

Stojí za úvahu, že obrat přikrývání hříchů má svůj původ ve starozákonním náboženství. Tam se o slitovných obětech věřilo, že přikrývají hříchy a usmiřují člověka s Bohem. Láskou je v Novém zákoně dosahováno téhož efektu, efektu odpuštění. Budeme-li se na cestě vzájemně osočovat z nedokonalosti, k cíli určitě nedojdeme.

b) Lásku projevujte činem

Chcete-li dojít k cíli všech věcí, musíte si lásku projevovat činy. Praktickým projevem lásky může být kupříkladu pohostinnost, která druhým dokáže sloužit bez stěžování si, reptání a nařikání.

Praktickým projevem lásky však mohou být i jiné duchovní dary. Řečeno slovy krále komiků Miroslava Horníčka: Kdybychom všichni všechno uměli, pak bychom jeden druhého nepotřebovali a vážly by mezilidské vztahy. Někdo má dar pohostinnosti, jiný zase dar zvěstování Božího slova. Přitom nemusí být zrovna kazatelem. Vždyť i obyčejné vlídné slovo povzbuzení se v ústech laika může vlivem Božího Ducha stát slovem Božím.

No řekněte, nebylo by úžasné, kdybychom na cestě k vytouženému cíli své duchovní dary objevili a používali? Obětavci, kteří se dnes v církvi o něco snaží, by pak nemuseli padat na ústa a malomyslnět na duchu. Často církev jen vysáváme, případně reformujeme. Nezapomínejme však na to, že církev je platformou ke službě.

4. Služte ze síly, kterou dává Bůh

Možná se ptáte, kde k tomu všemu brát sílu? Petr napovídá: „*Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh.*“ Řečeno slovy žalmisty: „*Bůh je naše útočiště i síla.*“ (Ž 46,2) Bůh člověka nejen obdarovává duchovními dary, ale dává mu i sílu k tomu, aby je mohl v praxi používat.

Hezky o tom v jedné ze svých písní zpívá písničkář Petr Chroust: „Každým dnem jsme blíž a blíže věčnosti, ať prožijeme ji v smutku, neb v radosti, zadržet však chvilku nedovede nikdo z nás, proto tak rychle letí, letí čas. Čas ten chvátá, roky běží, je jich mnoho, ještě víc, bez Boha lze žít jen stěží, bez něj nelze v životě dělat nic.“

Pamatujme proto v průběhu roku 2013, že se cíl naší cesty blíží, a že cíl není konec. Všechno zlé jednou skončí, dobré však bude pokračovat. Bez rozumu, bez modliteb, bez lásky se však k tomuto cíli určitě nedostaneme. S pomocí bližních a v Boží síle se to však zvládnout dá. A za to našemu Bohu právem patří sláva i moc na věky věků. Amen.